

Helsinki, Unioninkatu 40 B

4.11.1946

JV/AL

Tietoja talvella 1946 suoritetun puutavaran
hakkuista ja ajoista koskevan tilastotutkimuksen
tuloksista.

Jaakko Vöry.

Alkuvuodesta 1946 kerättiin METSÄTIEHON toimesta Suomen Puunjalostusteollisuuden Keskusliittoon kuuluvien yhtiöiden 36:llä ja metsähallituksen yhdellä metsätyömaalla tilastotietoja työntekijöiden kuukauden päivien käytöstä, työpäivien pituuksista sekä työtuloksista ja -ansioista puutavaran hakkuu- ja ajotöissä. Näistä työmaista 32:lla (viidestä muusta ei saatu tarpeellisia tietoja) työskenteli helmikuussa yhteensä 1217 hakkuu- ja 749 ajomiehistä sekä maaliskuussa yhteensä 714 hakkuu- ja 339 ajomiehistä. Työmailla hakattiin yhteensä 273.300 runkoa eli 3.274.000 j3-järeätä sekä 132.500 p.m. pinotavaraa. Ajetun puutavaran määrä oli 3.259.000 j3-järeätä sekä 236.700 p.m. pinotavaraa. Seuraavassa esitetään eräitä kerätyn tilastoaineiston antamia tuloksia.

Työvoima.

Tutkimus oli kohdistettu tavallisiin, keskinäisiin metsätyöläisiin, ja aineistoa saatiin yhteensä 283:sta hakkuu- sekä 232:sta ajomiehistä 12:lta metsätyöpaikka-alueelta (vain Ahvenanmaan alue ei ollut mukana).

Kuvassa 1 nähdään rinnakkain sekä hakkuu- että ajomiesten prosenttinen jakaantuminen eri ikäryhmiin keskimäärin koko aineiston mukaan. Hakkuumiehet olivat melkoista nuorempia kuin ajomiehet. Niinpä hoistä 65 % oli alle 35-vuotiaita, mutta ajomiehistä vain 42 %. Pääasiassa erilaisesta iästä johtuu perheosuhteidenkin eroavaisuus. Ajomiehistä oli naimisissa 2/3, mutta hakkuumiehistä vain 40 %. Naimisissa olevien ajomiesten lapsiluku oli yli 53 %:lla kolme tai enemmän, mikä lapsimäärä oli vain 37 %:lla naimisissa olevilla hakkuumiehillä.

Alimman kuvassa 1 esitetään metsätyöläisten väestön jakaantuminen eri ammattiryhmiin. Havaitaan jyrkkä ero hakkuu- ja ajomiesten välillä. Hakkuumiehistä suurin oli ammattimaisten metsätyöläisten ryhmä, mutta ajomiehistä vielä suurempi osa, nimittäin puolet, oli maanviljelijöitä.

Tilastoon sisältyvien metsätyöläisten "virkavuodet"

selviävät kuvan 2 ylösoasta, josta käy ilmi heidän aikaisempi osallistumisensa metsätyöhön. Hakkuumiehistä 20 % on ollut ensimmäistä vuottaan metsätyössä, puolet on ollut 2 - 10 vuotta ja loput 30 % sitä kauemmin. Ajomiehet olivat melkoista kokeneempia, niin että alle 10 % oli ensimmäistä vuottaan metsäajoissa ja lähes 40 %:lla oli yli 10 vuoden kokemus.

Eri alueiden metsätyöläisaineksen välisistä eroavaisuuksista mainittakoon joitakin piirteitä. Hakkuumiehistä oli lähes neljännes alle 18-vuotiaita Perä-Pohjolassa ja Pielisjärvellä. Ajomiestä oli yli 54-vuotiaita hyvin vähän Lapissa, Perä-Pohjolassa, Iijoenla, Pielisjärvellä ja Kainuussa. Hakkuumiehistä oli 3/4 naimattomia Lapissa, Perä-Pohjolassa, Iijoenla ja Kainuussa ja samoin ajomiestä 3/4 Lapissa. Tottumattomia, ensikertalaisia hakkuumiehistä oli suhteellisesti eniten Kallavedelle ja Et. rannikkoalueella, nimittäin yli kolmannes koko määrästä. Tottumattomia ajomiehistä taas oli suhteellisesti eniten, nim. 25 % Et.-Pohjanmaalla, missä kyllä yli 10 vuoden kokemuksen omaavia ajureita oli aivan normaalisti.

Kuvassa 2 keskellä esitetään tilastoon sisältyvien miesten majoitusuhteita, mikä luonnollisesti on riippunut siitä, millaiset työmaat joutuivat tilaston kohteiksi. Nähdään, että enemmistö, 60 %, majoittui kotonaan. Hakkuu- ja ajomiesten suhteen ei ollut eroja. Kämpämajoitusta esiintyi Lapissa, Perä-Pohjolassa, Iijoenla, Kainuussa ja Pielisjärvellä ajomiesten osalta, hakkuumiehillä näiden lisäksi vielä Lounais-Suomessa ja Suur-Saimaan alueella.

Alinno kuvassa 2 esitetään miesten työsuhteita. Hakkuumiehistä 43 % oli vakinaisesti ja 37 % kausiluontoisesti metsätyössä, kun taas ajomiehistä 25 % oli vakinaisia ja 55 % kausiluontoisia. Tilapäisiä työntekijöitä oli niin hakkuu- kuin ajomiehistäkin saman verran, yht. 20 %.

Vakinaisista metsätyöläisistä oli eniten hakkuumiehistä Lapissa, Keski-Pohjanmaalla ja Pielisjärvellä. Tilapäisiä heistä oli huomattavan runsaasti (41 %) Perä-Pohjolassa. Samankaltaiset olivat työsuhteet ajomiestenkin osalta.

Hevoset.

Ajomiesten hevosista esitetään eräitä tietoja kuvassa 3. Aineisto saatu 238 hevosesta. Ylinno vasemmalla nähdään hevosten jakaantuminen eri ikäluokkiin. Nuoria 3-6-vuotiaita hevosia on ollut 25 %, 7-10-vuotiaita 37 % ja saman verran sitä vanhempia. Suurin (46 %) oli niiden osuus, jotka olivat olleet metsäajoissa korkeintaan 2 vuotta. 3-5 vuotta ajoihin osallistuneita oli 31 %, muut olivat sitä kauemmin olleet ajoissa.

Vanhoja, yli 14-vuotiaita hevosia oli poikkeuksellisen runsaasti (86 %) Keski-Pohjanmaalla. Nuorinta ikäluokkaa oli tavallista runsaammin Pielisjärvellä, Lounais-Suomessa ja Et. rannikkoalueella.

Tilastonkerääjät arvostelivat myöskin hevosten kuntoa

ja vireyttä. Näiden jokseenkin subjektiivisten arvostelujen keskiarvotulokset nähdään kuvan 3 alaosassa. Kunnolltaan hyviä eli arvostelijain mielestä puolet hevesistä ja huonokuntoisia vain 7 %. Viireyden arvostelu antoi suunnilleen samanlaiset tulokset.

Päivien käyttö.

Hakkuumiesten arkipäivien käyttöä helmi- ja maaliskuussa 1946 eri metsätyöpalkka-alueilla esittää kuva 4. Aineiston laajuus oli 7515 arkipäivää. Kullekin alueelle on piirretty rinnakkain helmi- ja maaliskuun arkipäivien käyttöä osoittavat pylväät. Koko pylväs on helmikuussa 24 ja maaliskuussa 25 päivän korkuinen neina kuukausina elleiden arkipäivien mukaan. Pylväät on jaettu varsinaisten työpäivien, huoltopäivien ja poissaolopäivien kesken tilastotutkimuksen osoittamissa suhteissa. Pylväiden alin osa esittää varsinaisia työpäiviä, keskimäinen, pilkutettu osa huoltopäiviä, jotka ovat kuluneet ruoan ja varusteiden noutamiseen kotia tai muualta, mustattu osa on poissaolopäiviä, joiden syistä tuonnempana.

Työpäiviä tehtiin helmikuussa keskimäärin 19.4, maaliskuussa kahta päivää enemmän, 21.5. Huoltopäivien osuus oli pieni: helmikuussa 0.8, maaliskuussa 0.5 päivää. Näin jäi poissaolopäiviä helmikuuhun 3.8 ja maaliskuuhun 2.9 päivää. Työpäivien suhteellinen osuus vaihteli melkoisesti eri alueilla. Kun maan keskiarvoinen määrä helmikuussa oli 81 % ja maaliskuussa 86 %, oli parhaan, nim. Iijoen alueen helmikuun %-arvo yli 91 ja maaliskuun 100, kun taas huonoimman, nimittäin Lounais-Suomen alueen työpäivien osuus arkipäivien määrästä helmikuussa oli 72 % ja maaliskuussa vain 64 %. Myös Kainuun alueella oli poissaolopäivien osuus maaliskuussa lisääntynyt, kaikilla muilla alueilla huomattavasti supistunut.

Ajomiesten arkipäivien käyttö selviää kuvasta 5. Aineistoa on ollut 6219 arkipäivää. Helmikuussa on työpäivien määrä ollut keskimäärin 18.2 ja maaliskuussa 21.6, huoltopäivien vastaavasti 0.9 ja 0.7 sekä poissaolopäivien 4.9 ja 2.7. Helmikuussa ajomiesten työpäivien määrä oli pienempi kuin hakkuumiesten, mutta maaliskuussa saavutti sen. Maan keskimääräiset osuudet olivat ajomiehillä helmikuussa 76 %, mutta maaliskuussa 86 %. Parhaat alueet ajomiesten arkipäivien käytön suhteen olivat Iijoki ja Perä-Pohjola, huonoimmat Etelä-Pohjanmaa ja Lounais-Suomi. Asialla onkin luonnollinen selitys mm. siinä, että pohjoisessa olivat työmaat kumpptyömaita, etelässä taas töitä tehtiin kotia käsin. Ajomiesten päivien käyttö metsäajoihin lisääntyi kautta linjan helmikuusta maaliskuuhun.

Luantai- ja maanantaipäivinä oltiin töissä jonkin verran vähemmän kuin muina arkipäivinä. Niinpä hakkuumiehet käyttivät 71 % ja maaliskuussa 81 %, ajomiehet vastaavasti 65 % ja 80 % näistä päivistä metsätöihin.

Puolien päivien määrä työpäivistä oli hyvin vähäinen. Hakkuumiehillä se teki helmikuussa 2.7 % ja maaliskuussa 1.4 % työpäivistä, ajomiehillä vastaavasti 3.3 % ja 1.7 %.

Pöytäpäivinä oltiin helmikuussa jokseenkin vähän töissä. Hakkuumiehistä keskimäärin joka kahdeksas, ajomiehistä joka kuudestoista teki yhden pyhätyöpäivän. Maaliskuussa sen sijaan tuli yksi pyhätyöpäivä joka toista hakkuumiestä ja lähes joka kolmatta ajomiestä kohden.

Hevostyöpäivien osuus ajomiesten työpäivien määrästä oli helmikuussa 98.6 % ja maaliskuussa 97.6 %.

Syyt metsätöistä poissaoloihin ovat olleet hyvin moninaisia. Metsätöitä tehdään sellaisissa oloissa, että paikallisia poissaoloja aina syntyy ja varmaan enemmän kuin missään muissa töissä. Kuvassa 6 esitetään poissaolopäivien prosenttinen jakaantuminen eri syiden mukaan erikseen hakkuu- ja erikseen ajomiehille sekä helmi- että maaliskuussa koko maan keskiarvoina.

Ensinnä mainittakoon sää poissaolon syynä. Se muodosti ajomiehillä helmikuussa yli 1/3, mutta maaliskuussa 12 % poissaolojen syistä. Hakkuumiehet eivät siinä määrin ole säästä (ennen kaikkea pyrypäivistä) riippuvaisia kuin ajomiehet. Niinpä huono sää oli poissaolojen syynä heillä helmikuussa 25 % ja maaliskuussa 10 %. Sairauden ja tapaturmien osuus oli ajomiehillä pienempi kuin hakkuumiehillä, edellisillä 5-6 %, jälkimmäisillä 18-19 %. Seuraava huomattava poissaolojen syy oli kotityöt, ajomiehillä 29-36 %, hakkuumiehillä 14-26 %. On muistettava, että suurin osa aineiston miehistä majaili kotonaan. Näin on ymmärrettävää, että etenkin maanviljelijä-ajomiehet käyttivät melkoisesti aikaa kotitöihinsä. Pieniä poissaolojen syitä muodostivat palstan loppuminen, joka siis oli työnjohdosta riippuva syy, työvälineiden rikkoutuminen, työskentely välillä muualla ja hevosen sairaus. Huomattava osuus poissaoloista oli sitten "muiden syiden" aiheuttamaa, joita ei ole voitu tarkemmin eritellä. Ajomiesten kohdalla tämä osuus oli helmikuussa 21 % ja maaliskuussa 38 %, hakkuumiesten kohdalla vastaavasti 36 % ja 41 %.

Työpäivien pituus.

Hakkuumiesten työpäivien pituutta helmi- ja maaliskuussa eri metsätyöpalikka-alueilla esittää kuva 7. Aineiston laajuus 3452 työpäivää. Kuvassa olevat patsaat yläpuolella olevine tunti- ja minuuttilukuineen esittävät työpäivän kokonaispituuksia. Patsaiden alaosat niissä olevine tunti- ja minuuttilukuineen ilmoittavat varsinaisen työntekojen pituuksia. Pilkutetut osat ovat päivällä ruokailuun käytettyjä aikoja, mustat osat työlle vieraiden keskeytysten vaatimia aikoja ja patsaiden ylimmät, viivoitetut osat työmaalle ja sieltä takaisin kulkemiseen kuluneita aikoja. Äärimmäisenä oikealla olevat patsaat esittävät koko maan keskiarvoja. Niistä nähdään, että koko työpäivän pituus oli helmikuussa 8 t. 39 min. ja maaliskuussa 8 t. 59 min. Varsinaiset työntekoaajat olivat vastaavasti 7.15 ja 7.24. Koko työpäivä ja vars. työaika hakkuutöissä pitenevät siis keskimäärin koko maassa helmikuusta maaliskuuhun kymmenisen minuuttia. Perä-Pohjolassa, Iijoella ja Pielisjärvellä työaika päinvastoin kuin muualla lyheni maaliskuussa. Merkille pantavaa on, että maan pohjoisosassa työpäivä ei

ollut sen lyhyempi kuin muuallakaan. Perä-Pohjelan työpäivä kuului pöytätyönsä maan pisimpään. Työlle vieraat keskeytykset olivat täällä kyllä suurimmat, tosin nekin vain 15 min. päivässä maan keskiarvon ollessa 3-4 min. Työmaalle kulkemiseen käytetty aika vaihteli matkasta riippuen $\frac{1}{2}$ -1½ t. keskiarvon ollessa 56-58 min.

Ajomiesten työpäivien pituus (kuva 8, aineisten laajuus 2297 työpäivää) oli helmikuussa keskimäärin 8 t. 29 min. ja maaliskuussa 8. 56 min., pidennys kuukaudessa siis 27 min. Varsinainen työnteoko aika oli koko maassa helmikuussa keskimäärin tasan 7 t. ja maaliskuussa 7. 24 min. Mitään tiettyä suuntausta maan eri osien välillä ei ajomiestenköön kohdalla voida havaita. Hakkuumiehiin verraten ajomiehet käyttivät hieman enemmän aikaa työmaalle kulkuun, keskimäärin 1.03-1.06. Työlle vieraita keskeytyksiä, joita oli keskimäärin 3 min., oli ajomiehilläkin Perä-Pohjolassa tavallista enemmän, 10-17 min. Työmaalla ruokailuun käytetty aika oli kummallakin suunnilleen sama, hakkuumiehillä 24-25 min. ja ajomiehillä 20-26 min.

Keskimääräiset työtulokset.

Tunnetusti vaikeimmin selvitettävien kysymyksiä on keskimääräisten päivittäisten työtulosten määrittäminen puutavaran teossa ja ajossa. Asian tilastollista selvittämistä vaikeuttaa erityisesti se, että aineistonkeruutyömaat olosuhteittensa ja muiden työtuloksiin vaikuttavien seikkojensa puolesta harvoin esittävät kaikin puolin keskimääräisiä tapauksia. Eri tekijöihin vaikutus tuloksiin pitäisi olla tärkein tiedossa, jotta taas muuntolaskelmia voitaisiin suorittaa. Kuitenkin näiden seikkojen tuntemus on, kuten hyvin tiedetään, vielä sanan puutteellista.

Käsitteillä oleva tilastoaineisto kerättiin työmailta tiliväleittämällä, jolloin saatiin tiedot miesten neina aikoina valmistamien ja ajamien kaikkien erilaisten puutavaralajien määrästä. Eri tavaralajissa vaatimia aikoja ei voitu eritellä, vain tilivälin kokonaistyöaika saatiin selville. Jotta työ- ja ajotuloksia voitiin laskea yhteen ja saada vertailukelpoisiksi, oli eri tavaralajit muutettava yhteismitallisiksi. Tässä yhteydessä valittiin todellinen kiintokuutiometri, joka siis ilmoittaa valmistetun ja ajatun todellisen puuainemäärän. Työpäivätulokset on voitu laskea aineistosta, joka hakkuun osalta käsitti yht. 4970 työpäivää ja ajon osalta 3870 ajopäivää.

Kuvassa 9 esitetään puutavaran teossa saadut keskimääräiset työtulokset miestä kohden työpäivässä eri alueilla k.-m. -yksikössä ilmoitettuna. Työtulokset on esitetty, kuten kuvasta ilmenee, viitena eri ryhmänä. Ensimmäisenä ryhmänä on kuorimaton tavara rekeen autettuna. Tavara on tässä ryhmässä pääosaltaan ollut kuorimattomia havutukkeja, mutta sisällyttänyt kaikilla alueilla, joista aineistoa on saatu, myöskin kuorimatonta pinotavaraa eri suuruisia määriä. Jonkin verran kuorittuja tukkeja on mukana Pöytänteen alueella ja kuorittuja paperipuita ja halkoja Kainuussa. Miesten keskimääräiset päivätulokset ovat tässä ryhmässä eri alueilla olleet melkoisen yhdenmukaisia vaihdellen 2.7 - 4.1 k.-m. Syitä

keskimääräisten työtulosten eroavaisuuksiin ei niiden lukuisuuden vuoksi katsota olevan syytä tässä ryhtyä pohtimaan.

Toisena työtulosryhmänä on kuorimattoman tavarankorjauksen teko levälleen. Aineistoa on saatu pääasiassa toisilta alueilta kuin edelliseen ryhmään, jonka alueista vain Kainuu ja Kallavesi tässä ovat mukana. Niillekin tulokset on laskettu toisilta työmailta kuin edelliseen ryhmään. Työtulokset ovat melkoista parempia kuin edellisessä ryhmässä, jos jätetään huomiotta Et.-Pohjamaalla saatu poikkeuksellisen alhaiselta näyttävä työtulos 2.6 k.-m³, kun työtulokset muilla alueilla ovat olleet vaihdellen 4.2 - 5.4 k.-m³ miestä kohden päivässä. Verrattaessa näiden kahden tekoalan ryhmien yhteisten alueiden työtuloksia keskenään, havaitaan levälleen hakkuussa saavutetun huomattavasti paremmat työtulokset. Kainuun alueella työtulos on ollut 56 % ja Kallaveden alueella 49 % suurempi.

Viimeisenä ryhmänä on kuorittu, etupäässä tukki-tavarankorjauksen valmistus. Levälleen valmistuksesta on aineistoa ollut kahdelta ja rekeen autettuna valmistuksesta vain yhdeltä alueelta. Yleisenä piirteenä nähdään, kuten luonnollista onkin, että tavarankorjauksen on pienentänyt työtuloksen määrää.

Keskimmäisenä ryhmänä kuvassa 9 on kuorimattoman pinotavarankorjauksen valmistus. Havaitaan työtulosten vaihtelevan jonkin verran, nimittäin 2.4 - 3.5 k.-m³.

Keskimmäisissä ajotuloksissa työpäivässä esitetään kuvassa 10. Ryhmittely on sama kuin edellisessäkin. Ensimmäisenä ovat kuorimattoman, rekeen autetun (pääasiassa järeän) tavarankorjauksen tulokset. Ne ovat eri alueilla olleet suhteellisen yhdenmukaisia vaihdellen 6.0 - 9.1 k.-m³. Pohjois-Suomen ajotulokset ovat hieman suurempia kuin etelämpien alueiden. Tavaralajien keskinäiset suhteet ovat eri alueilla suuresti vaihdelleet. Samoin keskimääräiset ajomatkat, joiden km-luvut on esitetty pylväiden alla. Havaitaan, että ajomatkan pituus ei ole mitenkään ratkaisevasti päässyt vaikuttamaan päivittäisiin keskimääräisiin ajotuloksiin, joten muiden ajotulokseen vaikuttavien tekijöiden, kuten maastosuhteiden, leimikon tiheyden, puiden koon jne. merkitys on ollut yleensä huomattavampi.

Toisena ryhmänä on kuorimattoman tavarankorjauksen ajo levälleen. Ajotulokset ovat olleet mitä erilaisimpia vaihdellen 4.0 - 10.9 k.-m³. Yhteisiä alueita edellisen ryhmän kanssa olisivat Pääjärvi ja Kallavesi, mutta niin tavaralajien suhteet kuin ajomatkatkin eroavat melkoisesti, joten vertailuihin ei ole syytä ryhtyä, kun muistakaan tuloksiin vaikuttavista tekijöistä ei ole tietoa.

Seuraavana ryhmänä on erilaisen paperipuun ajotulokset. Niissä vaihtelut ovat vieläkin suurempia kuin edellisessä ryhmässä. Alueisin ajotulos on tullut Pääjärven alueella pääasiassa kuorittua paperipuuta ajettaessa 3.6 km:n matkalla, nimittäin 3.7 k.-m³ ajuria kohden työpäivässä. Suurin ajotulos, 11.6 k.-m³, taas on saavutettu Et.-rannikkoalueella kuorimattomaa pinotavaraa 0.9 km:n matkalta ajettaessa.

Viimeisenä ryhmänä on kuorittu, pääasiassa järeän tavarankorjauksen ajo. Levältä ajettaessa ajotulokset ovat olleet vaihdellen

2.9 - 5.9 k.-m³. Rekeen autetusta, kuoritusta, pääasiassa järeästä tavarasta oli aineistoa vain Aallaveden alueelta, ja ajotulos oli 9.0 k.-m³.

Yleispiirteensä tämän tilastoaineiston perusteella lasketuista päivittäisistä puutavaran teko- ja ajotuloksista todettakoon, että vaihtelut ovat olleet suuria. Tasaisimmat ovat tulokset niin ajon kuin teonkin suhteen olleet rekeen autetun, kuorimattoman tukkipuutavaran osalta. Muissa ryhmissä ovat tulokset tämän aineiston mukaan suuresti vaihdelleet. On huomattava, että kokonaisaineisto on ollut melkoinen. Muistettava lisäksi on, että tilastoa kerättiin kullakin työmaalla tavallisilta keskitason metsätyöläisiltä.

Ansiot.

Hakkuumiesten päivä- ja tuntiansioita esittää kuva 11. Patsaiden koko korkeus päällä olevine markkalukuineen esittää päiväansioita ja alaosassa olevat luvut vastaavasti tuntiansioiden markkamääriä. Ansiot on laskettu varsinaisia työpäiviä ja työntekoon käytettyjä tunteja kohden, joten työstä pois-saolopäiviä ja huoltopäiviä samoin kuin pyhä- ja juhlapäiviä ei ole otettu lukuun päiväansioita, yhtä vähän kuin työmaalle kulkemiseen, ruokailuun ja työlle vieraisiin keskeytyksiin kuluneita aikoja tuntiansioita laskettaessa.

Kuorimatonta tavaraa rekeen autettuna tehtäessä päivä-ansiot ovat olleet vaihdellen 300-480 mk ja tuntiansiot 37-69 mk. Kuorimatonta tavaraa levälleen tehtäessä ansiot ovat olleet hieman vaihtelevampia, 310-520 mk ja tuntiansiot samoin, nim. 41-74 mk. Kuorimattoman pinotavaran teossa ansiot ovat olleet edellisiä alhaisempaa tasoa paitsi Pielisjärven alueella, jossa on saatu 450 mk päivässä ja 75 mk tunnissa. Kuoritun tavaran teossa ansiot ovat olleet suunnilleen pinotavaran teossa saavutettua luokkaa.

Puutavaran teossa saaduista ansioista voidaan yleispiirteensä todeta, että kuorimattoman tavaran levälleen teko on nähtävästi yleensä ollut edullisinta.

Kuvassa 12 esitetään ajomiesten saamat päivä- ja tuntiansiot. Kysymyksessä on siis miehen ja hevosen yhteisansio. Kuorimatonta tavaraa rekeen autettuna ajettaessa huomataan ansioiden kolmella maan pohjoisosan alueella olleen omaa luokkaansa, 1300-1530 mk päivässä ja 200-220 mk tunnissa. Muilla alueilla ansiot vastaavanlaisessa ajossa ovat olleet melkoista alhaisempia, 720-1120 mk päivässä ja 97-169 mk tunnissa. Levältä kuorimatonta tavaraa ajettaessa näyttävät ansiot olleen pienempiä, 600-950 mk päivässä ja 81-134 mk tunnissa. Pinotavaran ajossa ansiot ovat olleet edellisiä ehkä tasaisempia vaihdellen 660-850 mk päivässä ja 87-136 mk tunnissa. Viimeisenä ryhmänä on kuoritun tavaran ajo sekä levältä että rekeen autettuna. Päiväansiot ovat vaihdelleet edelliseen ryhmään verraten enemmän, nimittäin 610-1040 mk, mutta tuntiansiot vähemmän, nimittäin 91-133 mk. Yleispiirteensä todettakoon, että kuorimatonta tavaraa rekeen autettuna ajettaessa näytään saadun suurimmat sekä päivä- että tuntiansiot.

Tässä tuntiansiot on laskettu todellisia työtunteja kohden. Jos laskelmien perusteena olisi käytetty koko työmaa-aikaa, johon siis varsinaisen työnteokoajan lisäksi luetaan työle vieraisiin keskeytyksiin ja työmaalla ruokailuun käytetty aika, (yht. n $\frac{1}{2}$ t.) olisivat tuntiansiot tulleet edellä esitettyjä pienemmiksi.

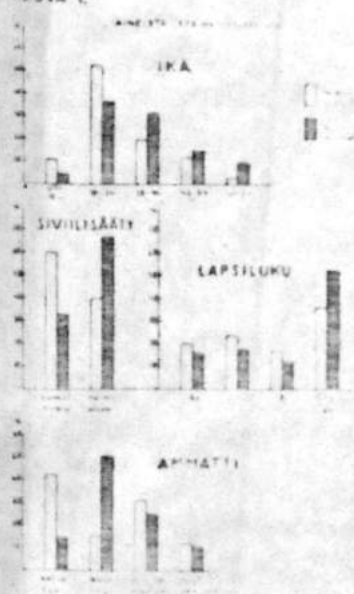
Edellä on esitetty eräitä viime talvisen hakkuu- ja ajo-tilastotutkimuksen antamia keskeisiä tuloksia. Vaikka tämänkin tutkimuksen pohjana ollut aineisto oli melkoisen laaja, havaitaan, että varsinkin keskimääräisten hakkuu- ja ajotulosten selvittämiseksi tarvitaan runsaasti lisää aineistoa. Vuodenaikojen aiheuttamat vaihtelut niin työaikojen pituuksiin kuin työtuloksiin vaativat myös lisätutkimuksia, joita kerätään vuoden ympäri. METSÄTEHO onkin juuri saanut käyntiin tällaisen jatkotutkimuksen, joka toimitetaan tässä esitellyn tutkimuksen tapaan jatkuvasti koko vuoden kestävässä. Aineiston keruu on yksinkertaistettu keskittämällä se käsittämään vain hakkuu- ja ajotöiden työaikaa, -tuloksia ja -ansioita. Kun aineistoa pyritään saamaan keräykseen osallistuvien yhtiöiden aina samassa piirissä sijaitsevilta eri työmailta jatkuvasti eri vuodenaikoina, saadaan ensinnäkin vuodenaikojen aiheuttamat vaihtelut kullakin alueella hyvin näkyviin. Samoin toivotaan vaikeasti määrittävät keskimääräiset työtulokset saatavan esiin tilikausittaisina sarjoina, joissa eri jäsenet antavat tukea toisilleen, samalla kun vuodenaajoista johtuvat vaihtelut tulevat ilmi.

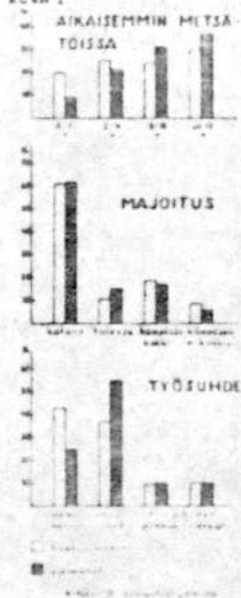
METSÄTEHON tilastotutkimus

puutavaran hakkuu- ja ajotöistä talvella 1946

KUVA 1.

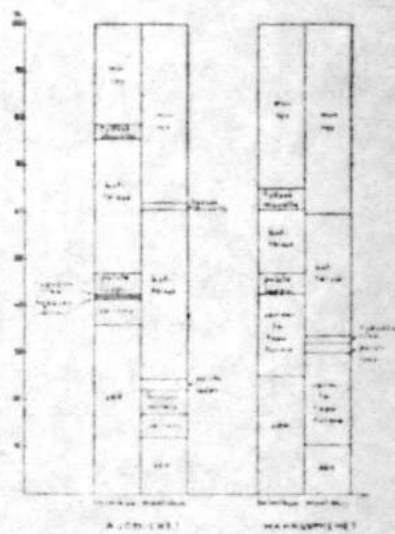

KUVA 2.

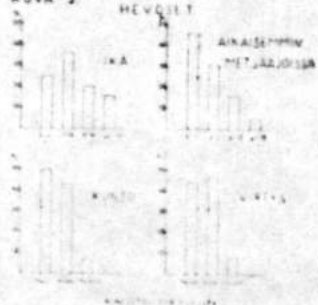

KUVA 6.

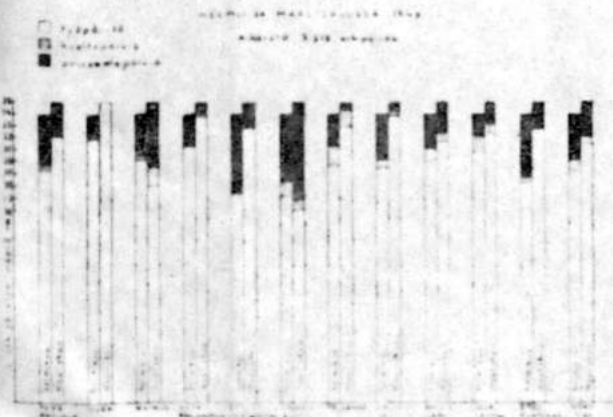
SYYT TYÖSTÄ POISSAJOLOON

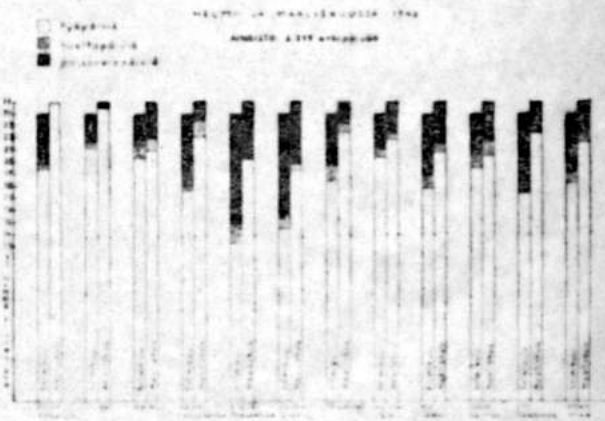
KUVA 3.

KUVA 4. HAKKUUJEN ARKIPÄIVIEN KÄYTTÖ

KUVA 5. AJOMIESTEN ARKIPÄIVIEN KÄYTTÖ

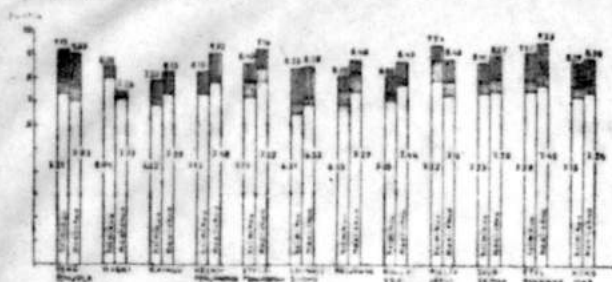
KUVA 7

HAKKUKUMIESTEN TYÖPÄIVÄN PITUUS

HEINÄK. JA MAALISKU 1964

AMKILTO 1963, Työväen

- työehtokausi
- työehtokausi
- työehtokausi
- työehtokausi

KUVA 8

AJOMIESTEN TYÖPÄIVÄN PITUUS

HEINÄK. JA MAALISKU 1964

AMKILTO 1963, Työväen

- työehtokausi
- työehtokausi
- työehtokausi
- työehtokausi

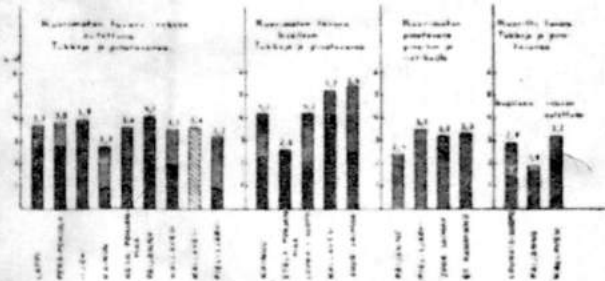
KUVA 9

KESKIMÄÄRÄISET TYÖTULOKSET TYÖPÄIVÄSSÄ PUUTAVARAN TEOSSA ERI ALUEILLA

TALVELL 1964

AMKILTO 1963, Työväen

- Keskimääräinen työtulo
- Keskimääräinen työtulo
- Keskimääräinen työtulo
- Keskimääräinen työtulo
- Keskimääräinen työtulo
- Keskimääräinen työtulo

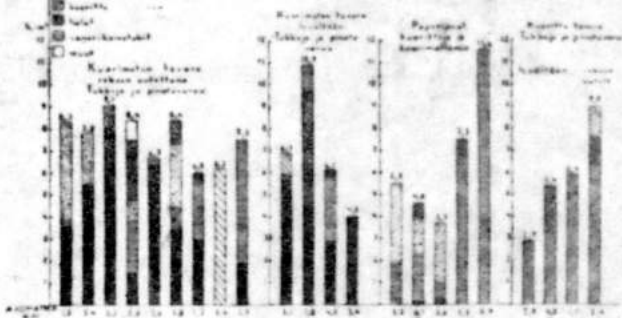
KUVA 10

KESKIMÄÄRÄISET TYÖTULOKSET TYÖPÄIVÄSSÄ PUUTAVARAN AJOSSA ERI ALUEILLA

TALVELL 1964

AMKILTO 1963, Työväen

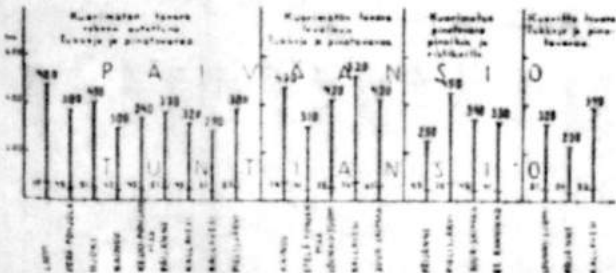
- Keskimääräinen työtulo
- Keskimääräinen työtulo
- Keskimääräinen työtulo
- Keskimääräinen työtulo
- Keskimääräinen työtulo
- Keskimääräinen työtulo

KUVA 11

PÄIVÄ- JA TUNTIANSIJO PUUTAVARAN TEOSSA

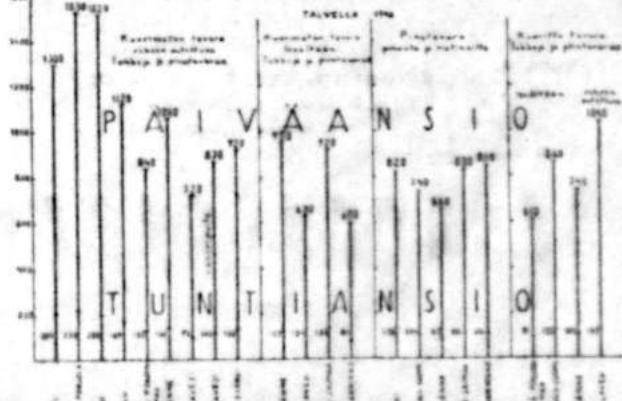
TALVELL 1964

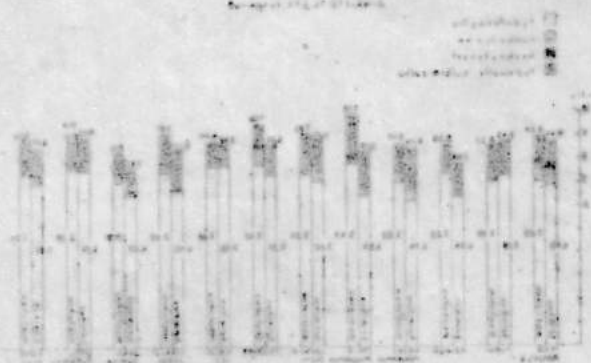
KUVA 12

PÄIVÄ- JA TUNTIANSIJO PUUTAVARAN AJOSSA

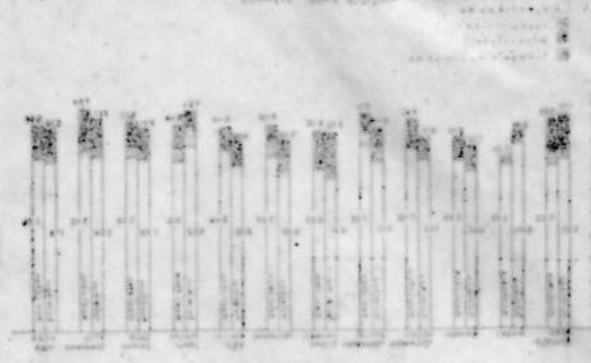
TALVELL 1964

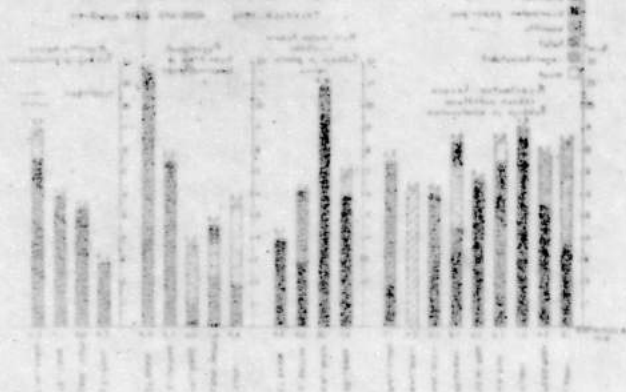
KUVA 1. Keskivertikaalinen leikkaus.

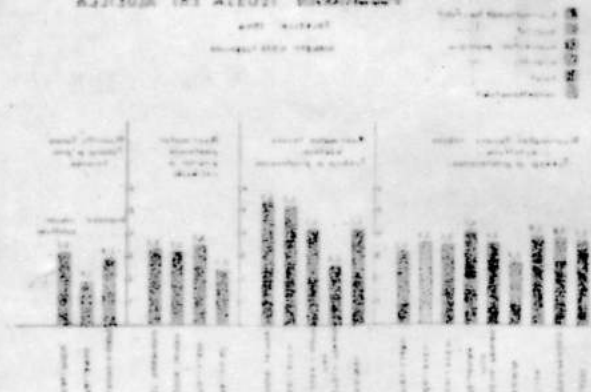
KUVA 2. Keskivertikaalinen leikkaus.

KUVA 3. Keskivertikaalinen leikkaus.

KUVA 4. Keskivertikaalinen leikkaus.

KUVA 5. Keskivertikaalinen leikkaus.

KUVA 6. Keskivertikaalinen leikkaus.

